

אוצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב והלמידיו זיע"א

מה נשמע?

■ 'אוצרות' – בית הדפוס של רבינו

ציונות גאון וזינו מוהר"ת זיע"א מהדהדת מסוף העולם ועד סופו: "שעיקר עסקכם יהיה להדפיס את הספרים; יפוצו מעיינותיך חוצה!"

לב מי לא יתרוגן מקוים דבריו הקדושים, כאשר תורת רבינו ותלמידיו מופצת ברכבות עותקים בכל רחבי תבל.

מזהים זאת ההפצה האישית שלך! כן, שלך! ובסכום של 59 ש"ח לחודש בלבד!!! בסביבה שלך, בבית הכנסת שלך, בתוך המשפחה שלך ובקרוב הידידים שלך. זוהי הזכות שלך להפיץ את אורו של רבינו הקדוש זיע"א!

על ידי הצטרפות למנויי 'מפיצים' ב-59 ש"ח לחודש, תקבל אצלך בתנחת הדואר כל שבוע 15 עלוני 'אוצרות' להפצה אישית. בכך תצטרף כחוליה בשרשרת ההפצה ולחלק בלתי נפרד מהמערך המופלא של מוזי הרבים.

בנוסף לזכות הנשגבה זכאים המפיצים לפנות לימודק הישועות ולהעביר בקשות על ציונו של רבינו באומן. כמו כן הם יזכרו בקביעות בכל ליל שישי בחצות הלילה ע"י שליחנו הנאמן ליד הציון הקדוש.

להצטרפות חיינו 02-9993338

■ 'התחילו להשתמש באוצרותיכם'

התחילו כבר את חומש בראשית, זה הזמן להתחיל גם ללמוד את תורת הצדיק, להעשיר את נפשנו מהאוצר המנוצח במערכת השמע של 'אוצרות ברסלב', שם עומדים הכן שיעורים נפלאים מפי חשובי הסידי ברסלב על פרישות השבוע.

מה טוב ומה נעים להכנס למערכת השמע; לאחר בחירת השפה יש להקיש 7 1 ולבחור שיעור אחד ממגוון השיעורים שיעורר בנו את אור הנצח הנובע מפרשת השבוע.

המנוול של ימינו ושונרו בצדו

לאחר המבול הגדול ששטף והציף את העולם, שלח נח מהתיבה את היונה פעמיים "לראות הקלו המים מעל פני האדמה... ותבוא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ".

עלה הזית אשר בפיה של היונה הוא זה שסימל את סוף המבול ותחילתו של עולם חדש. וכאז כן עתה, עלה הזית מלמד אותנו כיצד לשרוד ולעבור את המבול, ולבנות את העולם מחדש.

"הזית הזה הביא אורה לעולם בימי נח" (מדרש רבה, ויקרא לא, י). והזית הזה מביא לנו עד היום אורה, בכך שהוא מאיר את עיינינו ומלמד אותנו, איך להחזיק מעמד במבול שזיה, מבול של בלבולים, תאוות וכפירות.

מהו 'עלה זית' זה? ומה המסר שלו עבורנו, במבול המודרני?

עלה הזית אשר בפיה של היונה הוא זה שסימל את סוף המבול ותחילתו של עולם חדש. וכאז כן עתה, עלה הזית מלמד אותנו כיצד לשרוד ולעבור את המבול

עלה הזית - דורשים הז"ל - מרמז על נרות המנוורה ונרות החנוכה שאנו מדליקים בשמן זית (מדרש רבה). וכך כותב הזוהר הקדוש (זוהר חדש, נח): "והנה עלה זית טרף בפיה. לולי שהעיר הקדוש ברוך הוא רוח הכהנים שהיו מדליקין נרות בשמן זית, אזי אבדה פליטת יהודה מן העולם!"

מהותה הפנימי של הדלקת הנרות בשמן זית זך - מוגלה מוהר"ת - הוא: להדליק את הרצון הזך בקרבנו; להבעיר את נר הנשמה, נר הכיסופים והגעגועים, ולא לתת לו להכבות, יהיה מה שיהיה.

"כי הנשמה קרויה נר... ועיקר שורש הנשמה הוא בחינת רצון... ועל כן נקראת נר... כי תוקף הרצון הוא בחינת אור ונר שמאיר להאדם בכל מיני חושך וצלמות" (ליקוטי הלכות, ברכת השחר, ה, מד).

בתוך החושך הגדול, להדליק את הרצון האמיתי ולהרים עיניים לשמים: 'אבא, אני בכל זאת רוצה!'

לא לחינם באה היונה לעת ערב. כי אכן רק זה מה שמלווה אותנו לעת ערב בחושך שבעקבתא דמשיחא. זה מה שמלווה אותנו בתוך המבול הנורא, ובלעדיו "אבדה פליטת יהודה מן העולם" (כדברי זוהר חדש). "כי עיקר קיומנו עתה הוא על ידי הארת הרצון" (ליקוטי הלכות, שם). ובמינוי אלה "עיקר התיקון על ידי 'עלה זית' בחינת

שמן נר חנוכה, בחינת שמן המנוורה, שהוא בחינת הארת הרצון שמאיר בכל מיני חושך אפילו בחשכת מי המבול חס ושלום, כי הכל מתבטל על ידי הארת הרצון שמרומז בעלה זית שהביאה היונה לעת ערב שמרמז על עקבות משיחא" (שם).

"וזה עיקר קיום שלנו בתוקף הגלות הארוך המר הזה, שאין לנו [במה] להחיות את עצמנו, וכל מה שאנו רוצים לעשות, הן תורה ותפילה וכו' אין מניחים אותנו לעשות בשלימות - מגודל עוצם גלות הנפש והגוף שמתגבר על כל אחד ואחד כפי מה שיודע בנפשו. ועיקר חיותנו על ידי הרצון" (ליקוטי הלכות, חלה, ה, ד).

עצה נפלאה זו, 'עלה זית' זה, מלווה אותנו תמיד. גם בשטפונו הגרועים ביותר של מבול המים הזדונים. שכן "דבר זה יכול בודאי כל אדם לקיים, אפילו הפחות

שבפחותים, ואי אפשר לקלקל ולסתור עצה הזאת בשום אופן, מי שירצה לקיימה. כי בשלמא כל הדברים והעצות שבעולם, יכול הבעל-דבר להתגבר לבלי להניח את האדם לעשותם, אבל רצון לבד, זה אי אפשר לסתור בשום אופן. כי 'יהיה איך שיהיה, אף על פי כן אני רוצה

לשוב לה' יתברך ברצון חזק..." (ליקוטי הלכות, ערב, ג, ה).

הדבר היחיד שיכול לגרום לנו להפסיק לרצות ולהשתוקק ח"ו אל הטוב, היא הטעות הנפוצה, כאילו אין לרצון עצמו חשיבות אם אינו בא לידי ביצוע בעולם העשיה. על כך מתריע מוהר"ת וכותב:

"הרצון של כל ישראל המאמינים בה' יתברך, בודאי חזק מאד מאד לשוב אליו יתברך, רק מחמת שאין יודעין מעלת הרצון שהרצון בעצמו טוב מאד, על כן כשרואין שכמה פעמים רצו ברצון חזק לה' יתברך ואף על פי כן עדיין לא זכו לעבודת ה' יתברך, וגם קצת פגמו יותר - על כן הם מתייאשים בעצמן ושוכחים לכסוף יותר, עד שנתעלם הרצון אצלם. ובאמת זה הפגם קשה יותר מן הכל!"

"כי איך שהוא, על כל פנים אל ירפה את הרצון ולא ימוש ולא יעזוב את הרצון. אדרבא, ירגיל עצמו לכסוף ולהשתוקק בכל פעם יותר ויותר ברצון חזק יותר ויותר לה' יתברך. וזה הרצון בעצמו טוב מאד, ויכול לזכות על ידי זה לתשובה שלימה באמת, ולעלות לכל המעלות דקדושה!" (שם)

חוק. הלימוד היוטי

יום	יום חודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	ד	לא:	קסב	תקעט פ	ז
א	ה	לב.	קסג	תקפא פב	יח
ב	ו	לג.	קסד	תקפג פד	יט
ג	ז	לד.	קסה	תקפה פו	כ
ד	ח	לה.	קסו	תקפז פח	כא
ה	ט	לז.	קסז	תקפט צ	כב
ו	י	לח.	קסח	תקצא צב	כג

אוצרות ברסלב

י"ל ע"י 'אוצרות ברסלב'
ת.ד. 50617 בית שמש
טל. במשרד: 02-9993338
02-9926066 :קפ

לשמיעת שיעורים בשפות שונות ... 02-9950000
בארה"ב 718-8552121 (1)
מוקד הישועות 1800-81-81-81

הפצה למנינים ובתי כנסת: 052-7649775
הנצחה, תרומות ופרסום: 054-8419620

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
otzrot.breslev@gmail.com

י"ר הוועדה הרוחנית: הרב שמעון טייכנר
נא לשלוח: נתן אנשין natananshin@gmail.com
מפיץ: נוחעם א. ברזעסקי

פירוני העלון: הר"ר נחמן בנשעיה הי"ו, הר"ר נפתלי ברגר הי"ו, הר"ר מרדכי גוטליב הי"ו, הר"ר יצחק גרינולד הי"ו, הר"ר אוריאל זכריה הי"ו, הר"ר שלמה מרדכי הלוי כנס הי"ו, הר"ר משה ליכטנר הי"ו, הר"ר נפתלי שטיצנר הי"ו, בחסות "עילית דפוס" והברת "נקודות"

לעבוד את ה' בהתנדבות'

בקורטוב של נועם עליון. כשהרחובות מוצפים בתועבה, והקליפות חוגגות את חגיגתם האחרונה עלי-אדמות, אין כמעט סיכוי להרגיש נועם עליון.

אין נעימות, אין חיות, אין חיבור, אין שלום לא בתוך החברה ולא בתוך האדם עצמו! העולם והלב מלא במחלוקת, בהרגשת פירוד, בכבודות וביבשות.

ואז אין עצה כי אם כוחו של הצדיק האמת, אשר הוא בנפלאותיו עוסק לתקן את כל החובלים ולהאיר גם שם את הנועם העליון.

צדיק האמת מלמד אותנו שגם כשאין אנו מרגישים קורטוב של נועם עליון, אם נתעורר לעבוד את ה' בהתנדבות, ללא שום תמורה של הארה והרגשה טובה, ניצור בכך 'כלי לקבל בו גם את הנועם העליון! ואז יפתחו שביילי הלב שלנו לקבל 'שלהובין דרחימותא' – את שלהבת האהבה לה'.

ובכן, גם אם אין לך שום חיות, שום נועם, גם אז אל תרפה. תמשיך לעשות את שלך 'בהתנדבות', בצדקה. צדקה זו, אומר רבינו, תגלה את עשרת מיני נגינה, את "נעים וזמירות ישראל" ויתנגן נוגון נפלא של חיבור ונועם עליון שנוצר דוקא מביטול שכזה, מנדבת לב נפלאה שכזאת.

ואכן מושם כך השתוקק משה רבינו כל כך להיכנס אל הארץ הקדושה. הוא רצה להאיר בנו את השגותיו הנעלות, תורת ארץ ישראל, תורה שכל כולה זבת חלב ודבש, נועם ומתיקות נשגבה, בלי שום הסתרות של 'החובלים'.

בבוא הגואל האחרון, כאשר יתגלה אור הצדיק האמת המאיר את אותו הנועם העליון גם אנו נוכה לכך. אך בינתיים, בגלות, עלינו להלחם עם הקליפות המסתירות את הנועם העליון ומושכות אל הנועם המדומה, ורק לאחר שאנו מנצחים במלחמה אנו יכולים לזכות להארה כלשהי מהנועם העליון.

כל אחד ואחד מאיתנו מתמודד עם נועם מדומה מסוג אחר. האחד עם תאוה מסוג זה, והשני עם דמיון מסוג אחר לגמרי, וכפי שזוכה כל אחד לשבר את תאוותו, כך מאיר עליו הנועם העליון.

אך יש מצב שבו מתגברים 'חובלים' שכאלה, המכשילים ומפילים את האדם לפגמים נוראיים שכאלה הגורמים לו לאבד לגמרי את הנועם העליון, ואף לא לקבל הארה כשלהי ממנו.

כך שאפשר לדור בתוך הארץ זבת החלב והדבש, לעסוק בתורה הקדושה, ואפילו בתורת הנסתר, ולא לחוש

"דע כי יש מוחין של ארץ ישראל ויש מוחין של חוץ לארץ... מוחין של ארץ ישראל הם בחינת נועם, ומוחין של חוץ לארץ הם בחינת חובלים... ודע, שעל ידי צדקה נעשה הכלי לקבל על ידה מנועם העליון שלהובין דרחימותא".

(ליקוטי מוהר"ן ה"ב, עא)

ישנה תורה שתתגלה לעתיד - תורת ארץ ישראל. תורה זו, כולה 'נועם עליון', נעימות ומתיקות אין סופית; אין בה לא מחלוקות ולא ספקות, לא תהיות ולא הסתרות, רק השגות בהירות ונפלאות.

לעומתה, תורת חוץ לארץ, תורת הגלות, אין הנועם העליון שבה גלוי; יש בה מחלוקות וספקות, קשיים וביירוים, עד שיתכן להגות בה שנים על גבי שנים ולא להרגיש בה את הנועם העליון.

כל עוד אין האדם משבר את תאוותו אל הנועם המדומה של העולם הזה, שולטים בו הקליפות, הלא הם 'החובלים' המסתירים את הנועם העליון שבתורה הקדושה. רק מי שמתייגע ונלחם לשבר את תאוותו אל הנועם המדומה, הוא זה שזוכה לטעום את הנועם העליון המאיר בתורה הקדושה.

ר' שכנא בעל התשובה מזורשה

רבי יצחק השיב את נפשו בדיבורים מתוקים ומחיים וכעבור תקופה נדהמו חברי "ועד פועלי ציון" לגלות כי חברם שכנא לא מצוי עמוק בתהליך חזרה בתשובה. לא עזרו הלעג ודברי הלצון שהפנו לעברו, הוא שב - כעדותו של מספר הסיפור ר' מוטיל יגלניק ז"ל - בתשובה שלמה. סיפור שבהיא לקידוש ה' גדול, והראה לדעת כמה גדול אותו רבי שנסתלק לפני יותר ממאה שנה.

ברשימת ה"פערנומערטאנטן" שהדפיס רבי אהרן לייב ציגלמן בסוף הספר 'ליקוטי תפילות', אנו מוצאים בין שמוותיהם של אנ"ש בזורשה את השם "שכנא חיים בן ניסל קארקוליאטור". יתכן והוא ר' שכנא דנן אשר נמנה עם המוני חסידי ברסלב בפולין טרם שואה, שעלו על המוקד. ה' יקום דמם.

ברחובות ורשה, הם היו גלויי ראש, גלוחי זקן, וכמו להטריס, צעדו כשמתקלות מהודרים בידיהם, כמו מוכרזים בריש גלי "מבחינתנו, היום הוא יום ככל ימות החול".

כשהגיעו לבית החסידים ברחוב נוולופיה 28, היה הציבור שקוע בשירה נלהבת של "לכה דודי", כשהרגליים נישאות אל-על ועמן הלבבות היוקדים בקיוד אש. שירה של דביקות וכיסופין לה' יתברך. שכנא לא עמד על עמדו בקרן זוית, הוא הביט בחסידים המזומרים ומשחזר זו בלבו. הוא טרם פגש יהודים מן הזן הזה. היה שם משהו שהוא לא ראה מימיו. הוא הבין שמביקור קצר לא יספיק לעמוד על טיבם ובתוכו גמלה החלטה לחזור לכאן שוב לבדו, ללא חבריו.

במשך השבוע החולף, הספיק לשמוע כי הזמן המתאים ביותר לכך הוא סעודה שלישית של שבת. ואכן, כעבור שבוע הוא הגיע שוב, בגפו, בעת שרבי יצחק ברייטר לימד את ספרו של רבינו הקדוש.

שכנא לא התיישב בפאתי בית המדרש והחל מאזין לדברים הנאמרים, וראה זה פלא, לראשונה מזה שנים ארוכות הצליח מישהו לבקוע את חומת הקרח שהקיפה את נשמתו, הוא עצמו לא ידע כיצד זה קורה לו, אבל האיש הזה שדיבר בפני הקהל, לקח אותו אל מחוזות אחרים לגמרי, אל עולמות של אמונה בהירה במציאות ה', ועוד יתירה מכך: הוא תיאר את ה' יתברך כאבא רחמן ואוהב, שאינו חפץ להעניש את החוטאים, אלא ידיו פשוטות לקבל את בניו האהובים אם רק יגלו רצון פעוט ביותר לשוב אליו באמת. דיבור התקוה והאמונה האלו היו חדשים לגמרי עבורו.

אחרי שרבי יצחק סיים את לימודו, הוא ניגש אליו ושאל אותו האם גם אדם כמוו, שכבר שנים ארוכות נמצא היכן שנמצא, יכול לזכות לתשובה.

מלפיד האש שהאירו באורו של רבינו והציתו סביבותיהם שלהבת של אמונה טהורה, היה החסיד הנלהב, הקדוש רבי יצחק ברייטר ה' יקום דמו, מגדולי חסידי ברסלב בפולין. טרם עלה הכורת הנאצי ימ"ש על יהדות פולין, קרב רבי יצחק מאות יהודים למעיינו של רבינו, מכל שכבות הציבור, מאברכים מנכשי ה', ועד יהודים חילוניים, שהתעוררו בזכות דיבוריו הנפלאים והבוערים ומלאי האמונה ברבינו, ושבו בזכותו בתשובה שלמה.

אחד מבעלי התשובה הנפלאים שנוקפו לזכותו, היה אותו יהודי ורשאי ור' שכנא שמו. את סיפורו, את סיפור החסיד ר' מרדכי יגלניק, משרידי חסידי ברסלב בפולין ומתלמידיו של רבי יצחק ברייטר. ומעשה שהיה כך היה:

באותה תקופה, פעלו בזורשה מספר תנועות חופשיות, שסחפו בני נוער רבים. אחת מהן הייתה תנועת "ועד פועלי ציון" שהכנינו של העומד בראשה היה "זרובבל". אחד מחברי התנועה הוא היה שכנא לאה, "נמוך קומה, בעל עיניים יוקדות ופני גולן", כפי שתיאר ר' מוטיל יגלניק.

באחד הימים שמענו חברי התנועה כי בעיר ישנו בית-חסידים מיוחד ויוצא דופן, האנשים המתפללים בו נראים כתמוגיים, הכנינו שלהם הוא "די טויטע חסידים" – החסידים המתים, יען כי דבקים הם באדמו"ר שנסתלק לפני יותר ממאה שנה. הם מוסרים נפשם לנסוע לציון, גם הליכותיהם שונות ומשונות, הם מרבים בריקודים ובעת התפילה מתלהבים ומוחאים כף אל כף.

"אנו חייבים לבקר בבית ה'טויטע חסידים', כפי שזה נשמע, יהיה מאד מעניין שם", אמרו איש לרעהו.

בליל שבת נראתה החבורה, כשהיא פוסעת בחיחות הדעת

כשמפתה היצר לעבירה,
מונתו בעיקר לעצבות שאחריה
הגורמת לעבירות נוספות

(רבינו זיע"א)

פשוט לגשת לרבי

התשובה הותירה אותו המום ומשתומם: "הוא ניגש ליציין כדי לבקש מהרבי עבור צרכי שבת" - - - כך בטבעיות ובפשטות, מתוך אמונה אין קץ בכוחו של רבינו הקדוש, כאילו אמרה שהוא הלך לפרוט צ"ק או לקבל מעטפה שגשלה אליו...

בו במקום התעשת ואמר לרבנית: "אוי, שכחתי לגמרי, רבי חיים בנימין נתן לי כסף עבור צרכי שבת בכדי למסור לך", ותוך כדי דיבור הוציא את כל הכסף שהיה בכיסו - חמשה עשר רובל שנועדו לצורך נסיעתו חזור לקרימניצ'וק - ומסרו בשלימות "עבור צרכי שבת"...

כעבור שעות ספורות, לאחר שזכה להשתטח על הציון הקדוש, חזר ובא אל הבית, וניחוחות נעימים קיבלו את פניו, התנור היה מוסק ועל האח הבערת עמדתו סירים ובהם כל מטעמי השבת. מסתבר שבשעת הבית היתה זריחה למופת, ותוך זמן קצר הצליחה להפוך את המצב מהקצה אל הקצה.

כך עברה עליהם השבת מתוך שמחה וצהלה, כאשר מנדל מקבל מרבי חיים בנימין צידה לדרך, דיבורי קודש הנובעים מתורתו ושיחותיו של הצדיק, כשגם החלק הגשמי לא חסר, והשולחן ערוך בכל טוב.

למחרת, כאשר מנדל היה צריך לצאת לדרך חזרה, החלה דאגה מכרסמת במוחו, מהיכן ישיג את הכסף הרב הדרוש להוצאות הנסיעה. והנה הוא נזכר כי ברשותו כרטיס הגרלה שעדיין לא התפנה לבדוק האם מספרו נמנה בין הזוכים. ואכן, רבינו החזיר לו הרבה יותר ממה שנתן, הוא פנה לדוכן הפיס בשוק העיר, והתברר לו כי הכרטיס זכה בסכום של עשרים וחמשה רובלים טבין ותקילין!!!

זוהי כוחה של אמונה פשוטה, וזהו כוחו של רבינו שהבטיח "אצלי - לא הפסיד איש".

הטרופים האלו, הלא הוא 'הקלוז' העתיק של חסידי ברסלב. הוא נכנס לקלוז כשהוא מנסה לגשש אנה ואנה במבוכה, מתבונן בפני המתפללים האם אחד מהם מכירו או יודעו.

מה גדולה היתה שמחתו כאשר אחד החסידים ניגש אליו בחיוך ובשמחה מופגנת בברכת "שלום עליכם!" היה זה החסיד רבי חיים בנימין ברוד שכנראה הכיר את משפחתו ושמח להתעניין בשלומו.

"והיכן תסעד את סעודות השבת?" - התעניין רבי חיים בנימין.

"אינני יודע, ברגע זה הגעתי לעיר, עדיין לא הספקתי להסתדר" - ענה מנדל.

"אם כך, הרי אתה מוזמן להגיע לביתי כאן ברחוב הסמוך, אצלי תאכל במשך כל השבת", בישר לו רבי חיים בנימין.

באותה שעה עדיין לא ידע מנדל כי ביתו של רבי חיים בנימין ריק ומרוקן מכל דבר מאכל ראוי לשמו, וכי עניות מרודה היא מנת חלקו. בפסיעות מדודות עשה את דרכו יחידי בשעות הבוקר לעבר בית משפחת ברוד, הוא נכנס הביתה ונחרד: עניות משוועת קידמה את פניו, הבית היה קפוא מחוסר אמצעים להסקה, הילדים ישבו מכורבלים בשמיכות דקות, ואילו רבי חיים בנימין עצמו איננו. הוא ניגש לעקרת הבית ושאל: "היכן אבא?"

מגאוני אוקראינה היה הרב אברהם אליהו מייזעס, מי שכיהן כרבה של קרימניצ'וק בעידן הקומוניסטי, ומאוחר יותר עלה לארץ ישראל והיה לאחד מגדולי וממרבצי התורה וההשקפה שבירושלים הקדושה. רבי אברהם אליהו, על אף שהשתייך לחוג של מתנגדים לחסידות, היה לו קשר עמוק לחסידות ברסלב, קשר שהתחיל כאשר החל לנסוע לקיבוץ הקדוש בראש השנה באומן מידי שנה בשנה בהשפעת ידידו החסיד רבי משה דוב רוזנפלד זצ"ל, והמשיך בארץ ישראל כשקבע מקום תפילתו בבית מדרשם של חסידי ברסלב.

מנדל מייזעס היה שמו של אחיו, אשר לא כמו רבי אברהם אליהו, החרד ואף הקנאי לדבר השם, הוא היה דווקא זקוק לחיזוק בעניני הרוחניים. בעודו גר ברוסיה, לפני שהיגר לארצות הברית, נהג לגלח את זקנו והרגיש רחוק מהתעוררות יהודית, וכל שכן מאוירה חסידיית כל שהיא. רבי אברהם אליהו ידע את הסוד הטמון בעיר אומן, וניסה רבות לשכנע את מנדל שיאות לנסוע לשם ולהשתטח על ציון רבינו הקדוש. לא קלה היתה המלאכה ורק לאחר בקשות חוזרות ונשנות השתכנע מנדל לעשות את הדרך הארוכה, ויצא לבדו לעבר העיר אומן.

מנדל מגיע לאומן בבוקרו של יום שישי חורפי וקצר, כשהוא אינו מכיר אף אחד מתושבי העיר, ומשך עשה את דרכו לעבר בית הכנסת היחיד שהיה פעיל בימים

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה:

מתי התחדש הקיבוץ באומן - ראש-השנה לאחר מלחמת העולם השנייה?

תשובת הרב חיים כץ:

בשנות מלחמת העולם השנייה הופסק, כידוע, הקיבוץ הקדוש באומן, אך התחדש מספר שנים לאחר המלחמה ע"י חסידי ברסלב שהתגוררו בברית המועצות.

כל עוד היה הרשע סטאלין חי, לא התקיים קיבוץ מסודר, עקב הפחד הנורא ששלט בכל. שנתיים לאחר מותו פרסמה המועצה העליונה של הסובייטים הכרזה כי סטלין היה רוצח אכזרי והפעיל שילטון טרור וכו'.

אז הוקל הלחץ מעל יהודי ברית המועצות, וחסידי ברסלב התארגנו לקיבוץ מחדש, כשבין העושים היה הרה"ח ר' מיכל דורפמן זצ"ל.

פרטים מעניינים אודות קיבוץ זה, מצאנו במכתב, בו כותב רבי אליהו חיים רוזין מירושלים לרבי צבי אריה רוזנפלד מניו יורק, ב"א לחודש אדר"ב תשי"ז, כדלהלן:

"הנה זכינו לפני כמה ימים ספורים לבואו לארצנו הק' של אחד מאנ"ש מרוסיה ושמו נחמן שטראקס הי"ו (מי שהתפרסם אחר כך כסבו של יוסיליה שזכמכר - העורך)..."

"וזהו עיקר הדברים מה שבפיו: בכל הזמן מעת מלחמת העולם השנייה, לא עבר ראש השנה אחד שלא ביקרו על הציון הקדוש כמה מאנ"ש... ובראש השנה האחרון שעבר היה מנין שלם, והתפללו ושפכו תחינתם שם בהתלהבות גדולה ועצומה, והיה שם התעוררות גדולה כזו אשר אין להעלותה בכתב".

כאן מופיע סיפור מפעים על הבן הבחור שהביא עמו ר' נחמן ואשר היה העשירי למנין, שלדאבון לב נלכד בציפורני השמד, ובעקבות ראש השנה נפלא זה חזר בתשובה שלימה.

לאחר מכן מספר רבי אליהו חיים על התלאות אשר מצאו את ר' נחמן ששהה במאסר הרוסי במשך שמונה שנים וקיבל "מכות אכזריות ונמרצות" על סירובו לגלות היכן מסתתרים חבריו החרדים לדבר ה'.

"והעיקר, עוד בהיותו באומן נדברו עם ערל אחד אשר יושב ע"י מקום רבינו זצ"ל, שישלמו לו איזה סכום קצוב מדי חודש בחדשו עבור הגשתו על מקום זה. ב"ה עבור כל זאת".

לחידודא
חידון השבוע לצעירים

חידה מס' **123**

באיזה תאריך השמיע רבינו תורה בה רמז על פטירת צדיק אחד?

הפתרון לחידה מספר 122

אימתי הזיל רבינו דמעות רבות עד שהתלחלה הרצפה?
כשהקיף את הבימה עם ארבעת המינים.
 (הקדמת השתפכות הנפש)

זכה בהגרלה לחידה מס' 121

נחמן שפירא, רח' אבן יהושע, ירושלים

בסך 100 ש"ח זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אוצרות ברסלב' 02-9950000. לאחר בחינת השפה, תקשו 1-2-1 והשאירו הודעה. בין הפותרים נמנה עדי יום שני בשעה 12 בלילה. תערוך הגרלה על זכות קניה בסך 50 ש"ח

התחלה חדשה בעבודת השמחה

הרב אברהם ויצהנדלר

התחלנו בשבוע שעבר את חומש בראשית. המתבונן יראה במהלך כל החומש, פרשה אחר פרשה, שכל אבותינו הקדושים עברו והתמודדו במהלך חייהם עם ייסורים ומועברים קשים ונוראים.

עוד יוכל להבחין כל אחד, שככל שהם עברו יותר מעברים ויותר קשים במהלך חייהם, כך גם לא נסוגו אחור ולא נרתעו כלל, אלא אדרבא התחזקו יותר ויותר בעבודתם עד שזכו למה שזכו.

מהו הסוד והכוח שלא לסגת כשעובר עלינו מה שעובר?

התשובה לכך היא: **השמחה!!**

זהו מצב שאדם יודע ומאמין שכל דבר ודבר שקורה עמו הוא בהשגחה פרטית גדולה; ואם מלמעלה היו יודעים שאין בכוחו לסבול את הקשיים האלו לא היו מעמידים אותו בנסיון כזה. המעברים והקשיים אינם חלילה מתן אפשרות לפטור כלשהו מעבודת ה', אלא דרך לגדל ולרום את האדם לצמוח ולעלות בעבודת ה'.

קודם שהתחיל רבינו לספר את המעשה מהו? בעטלירס (שבעה קבצנים) שבסיפורי מעשיות, אמר רבינו: **"אספר לכם איך היו שמחים מתוך מרה שחורה"** - - -

כי כך היא עבודתנו: לשמוח דווקא מתוך כל המעברים והקשיים. כשאנו הולכים בדרך זו, להלחם על השמחה ולא להרפות ממנה בכל מצב אף בתוך כל הקשיים - נעשה שמחה גדולה ועצומה בשמים.

דוגמא אחת לכך נוכל לקחת מדוד המלך, שעברו עליו כידוע ייסורים עצומים ונוראים, והיה מועמד למיתתו כמה וכמה פעמים, ואף על פי כן הוא מכוּנה בזהר הקדוש 'בדחנא דמלכא' = משמח את הקב"ה. גם הכתוב מעיד עליו "ודוד מפוז ומכרכר בכל עויו". רק עתה עמדנו בהושענא רבא ואמרנו את הפיט המתחיל: 'למען תמים', שם נאמר בשבח דוד המלך: 'למען חייך המכרכר בשיר הלומד תורה בכל כלי שיר'. כל ההווי של דוד, ואף לימוד התורה שלו, היה עם כלי שיר, לא נפל לרגע לעצבות, והיה תמיד בשיא השמחה, למרות כל הרדיפות שעבר ודווקא מאלו הקשיים שעבר. אף על פי כן התחזק, ועל ידי כך הוא זכה להגיע לגדולתו.

רבינו זוהיר אותנו בלשון הקדוש שצריך להיות **"משונה פריילאך"**. הכוונה הפשוטה בזה הוא שמוטל עלינו להיות בשמחה גדולה מאוד. אך אפשר גם לדייק מלשון קדשו **"משונה"** עוד משמעות היא: שעל אף כל ה'ישינויים' שעוברים עליך וככל שאתה מרגיש יותר שדווקא עמך מתנהגים מלמעלה באופן 'משונה' - דווקא משה מושלת עליך עבודה להיות **"פריילאך"** - בשמחה ולדלג על הכל. כי היות והכל בהשגחה פרטית, אזי אין תועלת יותר טובה עבורך מאלו הקשיים עמם הנך מתמודד.

הפסוק אומר: **"אודך ה' כי אנפת בי"**. הוי אומר, ההודאה והשמחה שלנו היא דווקא על ששלח לנו ה' קשיים אלו שעמם אנו מתמודדים. חז"ל אומרים לגבי ייסורים: **"למאי נפקא מיניה - לקבולי באהבה"**.

כל נשכה ולו לרגע גם את השמחה הגדולה שזכינו, שיש לנו אב זקן, רבי גדול כזה, שהולך לפנינו ולאורו אנו הולכים, אשר מזה לבד ראוי לנו להרחיק מאהלינו כל סממן של עצבות. רבינו עומד על כל אחד ואחד מאנשינו ואומר להם: **"מה לכם לדאוג, מאחר שאני הולך לפניכם?!"** הוא מתעסק בתיקוננו, וברגע שאנו רק מושגלים בקיום עצותינו, אנו מחויבים להיות **"משונה פריילאך"**. מכל שכן מי שגם זכה להיות אצלו בראש השנה אשר לו ציווה רבינו לשמוח מאוד בכל השנה.

(מטוב מתוך שיעורו של הרב אברהם ויצהנדלר שלישי"א. ניתן להאזין לשיעור המלא במערכת השמע 'אצרות ברבלי' טלפון 02-9950000, לשה"ק, שיחות וטאמרים, וא"כ 2,3,1)

פרשת נח

אני יחיד בעולם

החברה שמסביבנו עשויה לסייע לנו רבות בעבודת ה', אם היא חברה טובה כמובן. אבל פעמים רבות שהחברה דווקא מפריעה להתקדמות שלנו. החברים ואפילו בני המשפחה אין דעתם נוחה מצעדים שלנו בעבודת ה' או מהדרך בכללותה.

לכן, אחרי שהתרבר לנו מהי הדרך הראויה לעבודת ה' ומה ה' דורש מעמנו, אנחנו מוכרחים להתעלם מהמפריעים בדרך ההתעלות הזו אפילו שהם קרובים וידידים. כמובן, אין לזלזל או לפגוע בכבודו של אף אחד, אבל גם לא להתפעל או להתבלבל מדעותיו; אם אינן נכונות עלינו ללכת בדרכו של אברהם אבינו שהנביא משבח אותו **"אחד היה אברהם"** - שהכיר את בוראו ועבד אותו בלי להתחשב כלל בכל מה שהיה מקובל אז, ממש כאילו הוא יחיד בעולם.

אך לא רק מחברים שלועגים עלינו להתעלם. לפעמים יש לנקוט בשיטה זו של **"אחד היה אברהם"** גם בנוגע לחברים טובים וצדיקים. במקרה שתוקפת אותנו חלישות הדעת, מדוע פלוני כל כך התקדם, מדוע אלמוני כבר זכה כל כך ורק אני נשארתי מאחור? גם במקרה זה עלינו לחשוב **"אני יחיד בעולם"** ולזכור שכל אחד ושוורש נשמתו המיוחד, כל אחד ותפקידו ונסיונותיו. כל חלישות הדעת מהצלחת החבר איננה אלא מעשה בעל-דבר, יצר הרע.

(השמטה, ליקוטי מוה"ר, תחילת ח"ב)

שבת חנוכה באומן
החל מ-
\$450
דווקא צדיקים

החלה הרשמה לקצוות
לסייעות חודך חשי"ת
נתיבים טורס
02-633-8444

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה וכלל זמן
מוקד הישועות 1-800-81-81-81
להעברת בקשות לחפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן
לישוע וצלחה, לרווח ומוסר, לרפואה, לטקס ליל, לנחת ושפת חיים

המפייצים											
<p>מזל טוב הגב' להביע בזה את ברכתנו ללידתו היקר ממזכי הרבים המוסר את נפשו עבור הגליון</p> <p>הגב' נפתלי גרוסמן ה' רגל הולדת הבת שתי'</p> <p>תהי' חוכה לראות רובת דקדושה ממיר בריות טפא ונורא מעלא</p> <p>אצרות ברסלב</p>	<p>בית שמש הר"ר נפתלי יהודה גרוסמן ה' תרס והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>בית שמש הר"ר דוד בן עובד טן אש"ר ה' תרס והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>בית שמש הר"ר משה נפתלי טן אש"ר ה' תרס והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>בית עילית הר"ר לוי יצחק זוהר ה' תרס והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>בית שמש הר"ר נחמן שניאורסון ה' תרס והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>אלעד הר"ר בן ציון גרינפלד ה' תרס והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הבר-מצוה לבנו אלעזר יוסף נ' ב"ר שמעון זצ"ל</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>אשדוד הר"ר נחמן דיקשטיין ה' תרס והפיץ 1000 גליונות</p> <p>לעילי דוד</p> <p>הר"ר בן הר"ר שמואל נפתלי זצ"ל</p> <p>נלבע כ"ז תשרי ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>בית עילית - מודיעין עילית הר"ר אהרן ניסן בורשטיין ה' תרס והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>בית שמש הר"ר עמרם יוסף שטרנפלד ה' תרס והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הבר-מצוה לבנו אלעזר מרדכי נ' ב"ר שמעון זצ"ל</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>בית שמש הר"ר בנימין שטרנפלד ה' תרס והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>בית שמש הר"ר אהרן ניסן בורשטיין ה' תרס והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>

איור-פנים' מומינה אותך ל-
EuroPrim
שירותי הפצה וקנייה לכל החגים במחיר
מוקד איור-פנים' 02-800-80-80
רח' מלכי ישראל 16 ירושלים

שבת חנוכה
נפתחה הרשמה לסייעה לשיבת חנוכה באומן - כי 'איור-פנים' מאמינים בלתי שירות מקצועי, מחיר, מגוון טיסות ותאריכים - בתנאי איכות!